

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

De Eridani felicitate.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Cum rideas, ignemq; oculis, multuq; fateris,
Mens animum, ipse animus pectora destituit.
Amplexu iam Stella tuo suurre cidenti,
Ore Animum et foueas, oreq; redde animam.

AD STELLAM.

I Ibat apis de rore fauos, mellis q; liquorem.
Inde hominum mulsum, nectar et inde deum.
De labris mea Stella tuis mihi mella liquecunt.
Hic ros mella mihi stillat, et iste fauus,
Condit et his Venus Ambrosiam, mihi parcite diuæ.
Sola Venus uera dffluit Ambrosia. dffluit

DE SUSPIRIIS AMANTVM.

d Istillat forte è tenui uagus amnis, et inde
Labitur effusis non redditurus aquis.
Emanant corde ex imo suspiria, moxq;
Conuersa redeunt in sua corda uia.
Ex oculis lacrimæ postquam fluxere, nec illas
Luminibus rursum restituere genæ.
Cur reuocant ad se rursum suspira curæ?
Rursus et infestat tristia corda dolor?
Nulla quidem ratio est, etenim rationis amantes
Expertæ, omni cæci in amore uia est.

DE ERIDANI FELICITATE.

f Elices Hermi ripæ ditante metallo,
Felicesq; Tagi, quas rigat unda ferax.
Electro felix, felix Mantoide cæra
Eridanus, flauis qua petit æquor aquis.

p ij

ERIDANORVM

Electrum ramis stillant frondentibus alni,
Succinaq; è lento cortice lapsa fluunt.
Fundit mella fauis è dulibus, eq; liquenti.
Rore premit tenera culta Melissa manu.
Illa Bianoreis Minci pulcherima rips
Regna tenet mellis pulcher Hymette tui.
Regna tenet laticis, quem florida deliquat Hybla,
Hybla faui, & mellis, diues & Hybla thymi.
At longe superatq; Hyblen, superatq; & Hymetton
Eridanus Cypria ditior Ambrosia,
Ambrosia, teneris spargit quam Stella labellis,
spargit & è roseo lucida Nympha sinu,
spargit & ex oculis. ipsi mihi parcite diui.
Eridani sors est inuidiosa deis.
Eridano assurgunt Musæ. noua Mincus antro
intonat, & uarios uoce, manuq; modos.
Assurgunt Charites, ipsa & dea mater amoris,
summittitq; facies, signaq; subdit amor.

AD STELLAM DEPRECATIO.

n E misero, ne Stella seni blandire, quid ignem
Ex agitas? facibus ne precor adde faces.
Vis misero, uis ipsa seni indulgere, remitte
Blanditias, oculos & mihi dura nega,
Verba nega, uultumq; nega, mihi dira precdre.
Ipse precor ueniant omnia dira mihi.
Pecatum est, mors poena mihi, aut miserabile fatum,
Nam ueniae misero quis locus esse potest?
Sit pietas perisse reum. fecisse beatum
Ipsa cupis, miserum redde, beatus erit.